

اوایل پرایس: بازار نفت سال ۲۰۲۴ با کندی تقاضا متعادل می شود

به گزارش صدای تجارت به نقل از اوایل پرایس، سالی که رو به پایان است، سالی پرتلاطم بود و این مسئله تنها شامل صنعت نفت نبود. سال ۲۰۲۳ یک راستی آزمایی برای پیشرانان گذار انرژی نظیر انرژی بادی، خورشیدی و وسایل نقلیه برقی فراهم کرد.

با توجه به روندهایی که امسال مشاهده شد و در سال ۲۰۲۴ شتاب پیدا می‌کند، به نظر می‌رسد سال آینده تفاوت چندانی با سال ۲۰۲۳ نخواهد داشت. در این میان این روندها می‌توان به بازار متعادل نفت، عرضه بیشتر گاز، کندی رشد انرژی خورشیدی و افزایش تمرکز روی انرژی هسته‌ای اشاره کرد.

بازار نفت متوازن

به نظر می‌رسد که بسیاری از تحلیلگران نفت انتظار دارند که بازار نفت در سال ۲۰۲۴ به دلیل تولید زیاد غیراوپک، عرضه کافی داشته باشد. به گفته تحلیلگران، کاهش تقاضا به خصوص در چین که روند احیای اقتصادی آن پس از پاندمی کرونا رو به تحلیل است، به این وضعیت کمک خواهد کرد.

امسال، آمریکا در رشد عرضه غیراوپک پیشتاز بود اما برای سال آینده، اداره اطلاعات انرژی آمریکا، کاهش قابل توجه رشد تولید را پیش‌بینی کرده است. با این حال، همه موافق این پیش‌بینی نیستند و برخی انتظار دارند که آخرین رونق شیل ادامه پیدا کرده و اساساً اوپک را مجبور کند که کاهش تولید خود را حفظ کند.

از آنجا که این فضا، به معنای کاهش قیمت‌ها برای مدت طولانی‌تری است، برخی پیش‌بینی کرده اند که عربستان سعودی ممکن است برای به دست آوردن مجدد سهم بازار و قیمت‌های بالاتر، جنگ قیمتی را به راه بیاندازد و با لبریز کردن بازار از عرضه و ریزش قیمت‌ها، به تولیدکنندگان پرهزینه آمریکایی ضربه بزند.

سرمایه گذاری کمتر در گاز

طی دو سال گذشته، رقابتی برای تامین هرچه سریعتر عرضه گاز طبیعی مایع (الانجی) در آینده، وجود داشته است. بنابراین، همانطور که کریستی کرامر، رئیس بخش مشاوره گاز و الانجی وود مکنزی اشاره کرد، طبیعی است که کاهش تقاضا روی دهد. کرامر خاطرنشان کرد که در سالهای ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳، تعهداتی برای بیش از ۶۵ میلیون تن الانجی توسط مصرفکنندگان نهایی و تامینکنندگان امضا شد که گواه تقاضای قوی و نشانه‌ای از کندی سرمایه‌گذاری‌ها بود.

به باور برخی دیگر از تحلیلگران، تقاضا برای گاز در سطح جهانی به رشد خود ادامه می‌دهد و در نتیجه سیاست‌های انرژی مطلوب‌تری ایجاد می‌کند. گاز بدیهی‌ترین و در دسترس‌ترین جایگزین برای زغال سنگ است و این انتقال از زغال سنگ به گاز، در سال آینده ادامه خواهد داشت اما چالشها به قوت خود باقی خواهند ماند و در قالب مقررات سختگیرانه تر انتشار گازهای گلخانه ای و زیرساختهای حمل ناکافی به خصوص در آمریکا، دیده می‌شوند.

رنسانس هسته‌ای

طرفداران گذار انرژی در اکثر موارد، طرفداران بزرگ انرژی هسته‌ای نیستند. این عده، استدلال می‌کنند که انرژی هسته‌ای، تجدید ناپذیر و خطرناک است و به دو فاجعه هسته‌ای بزرگ در تاریخ این فناوری و این واقعیت که زباله های هسته‌ای از نوع خطرناک هستند، استناد می‌کنند.

کارشناسان هسته‌ای با این حقیقت که انرژی هسته‌ای عاری از آلاینده‌گی است و این صنعت در واقع سابقه بسیار چشمگیری در خصوص سوانح و مدیریت زباله دارد، به خصوص در دوران مدرن که فناوری همچنان رو به پیشرفت است، با این استدلالها مقابله کرده‌اند.

کنفرانس اقلیمی امسال سازمان ملل متحد نشان داد که اوضاع برای انرژی هسته‌ای در حال تغییر است زیرا شرکت‌کنندگان اذعان داشتند که فرآیند گذار بدون بار پایه برقی که فقط هسته‌ای می‌تواند با هزینه‌ای مقرون به صرفه در میان منابع انرژی پاک، تولید فراهم کند، بسیار دشوارتر خواهد بود. برای این که منابع نیروی بادی و خورشیدی بتوانند به صورت شبانه روزی نیرو تامین کنند، به باتریهای عظیم نیاز است و هزینه باتری هنوز مقرون به صرفه نیست.

کندی رشد انرژی خورشیدی

کندی رشد انرژی خورشیدی در سال میلادی جاری در اروپا و آمریکا

آغاز شد. به نظر می‌رسد دلیل کاهش تقاضا برای تاسیسات جدید، به خصوص در اروپا، بیشتر به اشباع بازار مربوط می‌شود.

هزینه‌های بالای مواد خام برای این صنعت که نمی‌تواند حاشیه سود خود را فربه کند زیرا به شعار خود مبنی بر ارزان بودن انرژی خورشیدی عمل می‌کند، یک مشکل بوده است. هزینه‌های بالا، شاید بزرگترین مشکل برای سازندگان خورشیدی آمریکا باشد که به دلیل تعرفه روی واردات آسیایی است که در واقع فناوری فوتوولتائیک چین را هدف گرفته است.

در سطح جهانی، کندی رشد همانطور که رئیس بخش انرژی خورشیدی جهانی وود مکنزی پیش‌بینی می‌کند، نتیجه تحولات روند طبیعی است. به گفته میشل دیویس، متوسط نرخ رشد سالانه برای چهار سال آینده در انرژی خورشیدی، به هیچ وجه رشد نخواهد داشت و در واقع صفر است. همچنین، دیویس چند سال کاهش در رشد ظرفیت را پیش‌بینی کرده است.

گذار انرژی در تقابل با بحث امنیت انرژی

سال گذشته، اهمیت امنیت انرژی را نشان داد و امنیت انرژی موقتا جایگزین گذار انرژی به عنوان اولویت شماره یک برای بخش قابل توجهی از جهان توسعه یافته، یعنی اتحادیه اروپا شد. به دنبال این تحول، نوعی بحث غیررسمی پیرامون تعادل بین گذار انرژی و امنیت انرژی و چگونگی ایجاد توازن میان آنها شکل گرفت. به احتمال زیاد این بحث در سال آینده هم ادامه خواهد داشت.

با این حال، به نظر می‌رسد جایی که اهمیت دارد، امنیت بر گذار انرژی، تقدم پیدا می‌کند. واضح‌ترین نمونه این موضوع اخیرا و زمانی روی داد که چین و هند از امضای تعهد کنفرانس COP۲۸ برای سه برابر کردن ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر تا سال ۲۰۳۰ خودداری کردند و در عوض امنیت انرژی هیدروکربن‌ها را انتخاب کردند. آلمان هم پس از بستن آخرین نیروگاه‌های هسته‌ای خود، مجبور شد مصرف زغال سنگ خود را برای تولید برق کافی افزایش دهد.

علاوه بر همه این روندها، ژئوپلیتیک یک عامل تاثیرگذار بر انرژی جهانی و نه تنها نفت و گاز باقی خواهد ماند، همانطور که اختلالات اخیر کشتیرانی در دریای سرخ، بر تجارت همه انواع کالاهای در حال حرکت از آسیا به اروپا شامل تجهیزات انرژی خورشیدی تاثیر گذاشت. ژئوپلیتیک، پیوند انحصاری خود را با نفت و گاز از دست می‌دهد و به عنوان یک عامل مهم امنیت تامین، به سراسر فناوریهای انتقالی

گسترش پیدا می کند.